

De erkenning van verworven competenties (EVC) en kwaliteitstoezicht voor beroepskwalificerende trajecten

*Advies over de voorontwerpen van decreet betreffende
een geïntegreerd beleid voor de erkenning van
verworven competenties en het kwaliteitstoezicht voor
beroepskwalificerende trajecten op basis van een
gemeenschappelijk kwaliteitskader*

Vlaamse Onderwijsraad
Koning Albert II-laan 37
BE-1030 Brussel
T +32 2 219 42 99

www.vlor.be
info@vlor.be

Wijs beleid door overleg

Adviesvrager: Hilde Crevits, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs op 4 juni 2018

Uitgebracht door de Algemene Raad op 28 juni 2018 met 16 stemmen voor en 2 stemmen tegen.

Vorbereiding: commissie Onderwijs, Vorming en Arbeidsmarkt op 20 juni 2018 onder voorzitterschap van Sonja Buts

Werden geconsulteerd: Raad Hoger Onderwijs op 12 juni 2018, Raad Levenslang en Levensbreed Leren op 12 juni 2018, Raad Secundair Onderwijs op 14 juni 2018

Dossierbeheerder: Koen Stassen

INHOUD

1 EÉN ADVIES VOOR TWEE VOORONTWERPEN VAN DECREET	2
2 VERSNIIPERD IN PLAATS VAN GEÏNTEGREERD BELEID	2
2.1 ERKENNING VERWORVEN COMPETENTIES	2
2.2 GEMEENSCHAPPELIJK KWALITEITSKADER	3
3 GKK ALS SLUITSTUK VAN DE VKS?	3
4 STRAKKE BAND DOORBREKEN TUSSEN ONDERWIJSCURRICULUM EN BEROEPSKWALIFICATIES	4
5 DE LAT GELIJK DOOR GEMEENSCHAPPELIJK TOEZICHT	5
5.1 ONGELIJK SPEELVELD	5
5.2 OOK KWALITEITSTOEZICHT OP ORGANISATIENIVEAU	6
5.2.1 Gemeenschappelijk kwaliteitskader	6
5.2.2 EVC-testcentra	6
5.2.3 Macrodoelmatigheidstoets noodzakelijk	6
5.3 TOEZICHT OP TRAJECTNIVEAU	7
5.4 KWALITEITSTOEZICHT GELIJK VOOR ALLE OPLEIDINGSVERSTREKKERS EN EVC-TESTCENTRA	7
6 DE GRENZEN VAN EVC-STANDAARDEN	8
7 ADVISERING OVER DE UITVOERINGSBESLUITEN	9

1 Eén advies voor twee voorontwerpen van decreet

Met een aanbod van opleiding, vorming en EVC-trajecten wil de Vlaamse Regering burgers de kans geven om arbeidsmarktgerichte competenties te verwerven met het oog op tewerkstelling. De Vlaamse kwalificatiestructuur (VKS) wordt hiervoor als een belangrijk instrument gezien. De Vlaamse Regering hechtte haar goedkeuring aan twee voorontwerpen van decreet die daar moeten aan bijdragen en die ook inhoudelijk sterk verbonden zijn: een over een geïntegreerd beleid voor de erkenning van verworven competenties (EVC) en een over het kwaliteitstoezicht voor beroepskwalificerende trajecten buiten onderwijs op basis van een gemeenschappelijk kwaliteitskader (GKK). Gezien de sterke inhoudelijke samenhang, kiest de Vlor er voor om beide voorontwerpen van decreet samen te adviseren.

2 Versnipperd in plaats van geïntegreerd beleid

Beide voorontwerpen van decreet zijn kaderdecreten waarbinnen de verschillende beleidsdomeinen hun eigen beleid kunnen ontwikkelen. Die keuze werd gemaakt omdat er geen overeenkomst mogelijk was tussen de verschillende beleidsdomeinen over het GKK.

Hoewel het om kaderdecreten gaat, trekt de Vlaamse Regering met deze voorontwerpen resoluut de kaart van de beroepskwalificerende trajecten buiten het onderwijs. Die keuze is perfect verdedigbaar vanuit de noden op de arbeidsmarkt en de nood aan perspectief voor werkzoekenden en werknemers. De Vlor kan echter onmogelijk akkoord gaan met de manier waarop dit gebeurt omdat de belangrijkste doelstellingen van de decreten niet bereikt worden en er geen rekening wordt gehouden met de impact op het onderwijs, het volwassenenonderwijs en hoger onderwijs in het bijzonder.

Zowel voor het EVC- als voor het GKK-decreet is de doelstelling om tot een geïntegreerd beleid te komen. De gemaakte keuzes leiden echter tot een grotere kloof tussen de beleidsdomeinen, verkleinen de kansen tot samenwerking en verkleinen het vertrouwen. Er moet nu gewerkt worden aan een daadwerkelijk geïntegreerd beleid om te voorkomen dat er achteraf oplossingen moeten gezocht worden om de verschillende beleidsdomeinen terug te verbinden. Dat is in het belang van de lerenden, de arbeidsmarkt en het onderwijs. Om van een geïntegreerd beleid te spreken, is de Vlaamse kwalificatiestructuur een te magere verbindende factor.

2.1 Erkenning verworven competenties

Een EVC-beleid mag zich niet beperken tot beroepskwalificaties. Dat is een gemiste kans omdat een geïntegreerd beleid net breder moet gaan dan een louter arbeidsmarktgericht beleid. De Vlor waarschuwde hier al voor in zijn advies over de EVC-conceptnota.¹ EVC is nochtans erg belangrijk in zowel het volwassenenonderwijs als het hoger onderwijs.

Voor het secundair onderwijs is het beter om een EVC-beleid uit te werken nadat er duidelijkheid is over een aantal verwante dossiers over de curricula en kwalificaties die zullen afgeleverd worden. Zo moeten er onder andere nog knopen doorgehakt worden over de deekwalificaties, de

¹ Vlaamse Onderwijsraad, Algemene Raad. [Advies over de conceptnota 'Geïntegreerd beleid voor erkenning van competenties \(EVC\)'](#), 22 oktober 2015, p. 2.

afstemming tussen de modulaire opleidingen van het dbso/duaal leren en het volwassenenonderwijs, ...

De impact van het voorontwerp van decreet op het beleidsdomein Onderwijs is momenteel moeilijk in te schatten, maar de Vlor wil een aantal problemen scherp formuleren:

- Is het mogelijk om een EVC-beleid voor beroepskwalificaties onafhankelijk te ontwikkelen van dat van onderwijskwalificaties? Als er (delen van) beroepskwalificaties uitgereikt worden, zullen er op basis daarvan bijvoorbeeld verkorte onderwijstrajecten kunnen aangevraagd worden. Het onderscheid tussen EVC met het oog op verkorte leertrajecten en EVC met het oog op het afleveren van (delen van) beroepskwalificaties is dan ook moeilijk te maken.
- Hoe draagt een delegatie van het EVC-beleid naar elk beleidsdomein bij tot meer transparantie voor de EVC-vrager en de arbeidsmarkt op het vlak van kosten, kwaliteitszorg en kwalificatiebewijzen?
- Hoe kunnen de onderwijsinstellingen zich positioneren voor het EVC-beleid als ze geen idee hebben van de verdere initiatieven op het vlak van toeleiding en begeleiding, financiering, ondersteuning bij de ontwikkeling van kwaliteitsvolle instrumenten, ...? Zeker de financiering is een belangrijk element in de verdere positionering.

2.2 Gemeenschappelijk kwaliteitskader

Ook voor het kwaliteitstoezicht voor beroepskwalificerende trajecten krijgt elk beleidsdomein de ruimte om zijn eigen beleid te ontwikkelen. Door deze keuze stellen zich ook hier problemen voor het voeren van een geïntegreerd beleid:

- Hoe draagt een beleid per beleidsdomein bij aan de transparantie van de kwalificaties en aan het vertrouwen tussen de verschillende onderwijs- en opleidingsverstrekkers?
- Hoe zal het toezicht op de onafhankelijke toezichthouders van de verschillende beleidsdomeinen georganiseerd worden?
- Hoe kan er oneerlijke concurrentie tussen de onderwijs- en opleidingsverstrekkers uit de verschillende beleidsdomeinen vermeden worden?

3 GKK als sluitstuk van de VKS?

De Vlaamse kwalificatiestructuur wordt als bindende factor gezien tussen beide voorontwerpen van decreet. In de toekomst kunnen EVC-testcentra beroepskwalificaties uitreiken als ze zich baseren op een EVC-standaard die afgeleid is van een beroepskwalificatie. Het GKK biedt over de beleidsdomeinen heen een kader voor de kwaliteitscontrole van dat EVC-traject. Op die manier zou het GKK het sluitstuk van de Vlaamse kwalificatiestructuur moeten zijn.

Het voorliggende voorontwerp van decreet bereikt echter het omgekeerde. De doelstelling van de VKS werd in art.3 van het decreet duidelijk omschreven: '(De VKS) beoogt kwalificaties en hun onderlinge verhoudingen transparant te maken zodat onderwijs, opleidingsverstrekkers alsook andere maatschappelijke actoren eenduidig over kwalificaties en de daarin vervatte

competenties kunnen communiceren.² In het voorontwerp van decreet wordt er echter een verschillende waarde gegeven aan de beroepskwalificaties, afhankelijk van het kwaliteitstoezicht. Er zal er in de toekomst voor de beroepskwalificerende trajecten een onderscheid gemaakt worden tussen:

- een onderwijskwalificatie waarin een beroepskwalificatie vervat is;
- een beroepskwalificatie die automatisch recht geeft op vrijstelling in trajecten die leiden tot een onderwijskwalificatie indien het kwaliteitstoezicht op trajectniveau samen met de onderwijsinspectie wordt georganiseerd (enkel voor niveau 1 t/m 4);
- een beroepskwalificatie die geen automatisch recht geeft op vrijstelling in trajecten die leiden tot een onderwijskwalificatie (voor niveau 1 t/m 8);
- een opleiding die niet tot een erkende kwalificatie leidt omdat ze zich niet baseert op een erkende beroepskwalificatie.

De beoogde transparantie en uitwisselbaarheid worden hierdoor niet bereikt en zelfs tegengewerkt. Voor lerenden en werkgevers wordt het bijna onmogelijk om in de toekomst een duidelijk zicht te krijgen op het civiel effect van de verschillende studiebewijzen. Ook het landschap wordt daardoor veel complexer want een en dezelfde aanbieder kan afhankelijk van het traject verschillende soorten beroepskwalificaties afleveren. De nood aan informatieverstrekking en begeleiding wordt hierdoor alleen maar groter.

Daarnaast zou er door onderlinge concurrentie tussen onderwijsinstellingen een kwalijke evolutie kunnen ontstaan dat de beroepskwalificaties van trajecten waarvan het kwaliteitstoezicht niet samen met de inspectie gebeurt, toch automatisch erkend worden voor onderwijskwalificerende trajecten. Het is niet ondenkbeeldig dat lerenden gaan ‘shoppen’ om zoveel mogelijk vrijstellingen te krijgen voor het behalen van een onderwijskwalificatie.

4 Strakke band doorbreken tussen onderwijscurriculum en beroepskwalificaties

In een advies op eigen initiatief over de relatie tussen beroepskwalificaties en het onderwijscurriculum, beargumenteerde de Vlor uitgebreid waarom de curriculumontwikkeling voor beroepskwalificerende onderwijstrajecten minder strak moet gekoppeld worden aan de beroepskwalificaties.³ De voorontwerpen van decreet over EVC en GKK sterken de Vlor enkel in die overtuiging.

Tot nog toe konden enkel onderwijsinstellingen erkende beroepskwalificaties uitreiken. In de toekomst zullen ook publieke en private opleidingsverstrekkers in andere beleidsdomeinen dat kunnen doen. Echter, hoe strakker de link tussen het onderwijscurriculum en een onderliggende beroepskwalificatie, hoe minder beroepskwalificerende onderwijstrajecten zich kunnen onderscheiden van beroepskwalificerende trajecten buiten onderwijs.

² [Decreet betreffende de kwalificatiestructuur](#) van 30 april 2009.

³ Vlaamse Onderwijsraad, Algemene Raad. [Advies over de relatie tussen onderwijscurricula en beroepskwalificaties](#), 28 september 2017.

Dit werd uitgebreid beargumenteerd in bovenvermeld advies. Zo mogen er bijvoorbeeld in de opleidingsprofielen van het volwassenenonderwijs geen extra inhouden bovenop de beroepskwalificatie toegevoegd worden. Het onderwijs moet zich kunnen onderscheiden door te werken aan duurzame inzetbaarheid door generieke competenties bij te brengen. Het belang van deze competenties wordt sterk beklemtoond in het discours over de '21st century skills' en de sleutelcompetenties voor levenslang leren en wordt ook gevolgd door de Vlaamse Regering.⁴ Het zijn ook deze competenties die zorgen voor een duurzame inzetbaarheid van de werknemers.⁵ Daarom moeten de drempels weggenomen worden om daar aan te werken in het onderwijscurriculum van de beroepskwalificerende trajecten. Ze mogen dus niet beperkt worden tot de enge inhoud van de beroepskwalificaties. Op die manier kan het onderwijs zijn maatschappelijke opdracht vervullen en zich ook onderscheiden van de publieke en private opleidingsverstrekkers.

Hierdoor wordt er ook een paradox vermeden. Als een onderwijsinstelling als EVC-testcentrum zou fungeren, zou ze immers haar eigen functie ondergraven. Door het onderwijscurriculum zo uit te bouwen dat het weliswaar gebaseerd is op een beroepskwalificatie maar er niet mee samenvalt, wordt dit vermeden.

5 De lat gelijk door gemeenschappelijk toezicht

5.1 Ongelijk speelveld

Aanbieders van beroepskwalificerende of EVC-trajecten buiten onderwijs kunnen in de toekomst ook beroepskwalificaties afleveren. Ze zullen onderworpen zijn aan een lichtere vorm van kwaliteitstoezicht, als ze er niet voor kiezen om een gemeenschappelijk traject met de onderwijsinspectie te lopen, en kennen geen regels op het vlak van erkenning en programmatie. Ze zijn daardoor veel wendbaarder om in te spelen op vragen van de arbeidsmarkt dan de onderwijsverstrekkers. Voor het onderwijs gelden er immers strenge regels voor kwaliteitstoezicht, erkenning en programmatie van nieuwe opleidingen, de bepaling van de inhoud van het curriculum, duurtijd van de opleiding en de studiebekrachtiging (vb. bewijzen van competenties zijn niet mogelijk in het volwassenenonderwijs). In zo'n ongelijk speelveld wordt het onderwijs uitgehold. Zeker als het onderwijscurriculum weinig kan afwijken van de onderliggende beroepskwalificatie kan een lerende zich afvragen waarom een onderwijsopleiding die leidt tot eenzelfde beroepskwalificatie, langer duurt of waarom het aanbod minder snel inspeelt op de veranderingen van de arbeidsmarkt. In plaats van te zorgen voor samenwerking tussen onderwijs- en opleidingsverstrekkers wordt er een ongelijke concurrentiestrijd in het leven geroepen.

⁴ o.a. Modernisering secundair onderwijs, strategisch plan geleetterheid.

⁵ o.a. Lavrijsen, J. & Nicaise, I. (2014). *Life cycle patterns in the labour market returns to vocational education. Evidence from the LFS and PIAAC*. Steunpunt Studie- en Schoolloopbanen: Leuven; Kirschner, P.A. (2017). *Het voorbereiden van leerlingen op (nog) niet bestaande banen*. Arnhem: NSVP Innovatief in Werk.

5.2 Ook kwaliteitstoezicht op organisatieniveau

Om bewijzen van (delen van) beroepskwalificaties uit te reiken, moeten opleidingsverstrekkers of EVC-testcentra eerst erkend worden. Daarvoor moeten ze kunnen aantonen dat ze kwaliteitsvol werken. Hoe dat gebeurt, bepaalt de Vlaamse Regering later nog, maar er wordt geen kwaliteitstoezicht op niveau van de organisatie voorzien. Het kwaliteitstoezicht wordt enkel op trajectniveau voorzien. De Vlor keurt deze aanpak af. In eerste instantie wordt er in het extern kwaliteitstoezicht in onderwijs net ingezet op het stimuleren van de onderwijsinstellingen als eerste verantwoordelijke voor hun onderwijskwaliteit. In die zin gaat het voorstel in tegen het concept van 'inspectie 2.0' en de aanpak van de NVAO in het Vlaams hoger onderwijs.

5.2.1 Gemeenschappelijk kwaliteitskader

De Vlor begrijpt niet dat de publieke aanbieders van het beleidsdomein Werk automatisch erkend worden om erkende beroepskwalificerende trajecten aan te bieden. Elke aanbieder moet kunnen aantonen dat hij kwaliteitsvol werkt. De publieke aanbieders van het beleidsdomein Werk zouden bij uitstek het goede voorbeeld moeten geven en een erkenning aanvragen.

De Vlor herhaalt zijn vraag om de relatie tussen het GKK en het referentiekader voor onderwijskwaliteit (ROK) te expliciteren.⁶

5.2.2 EVC-testcentra

Aangezien EVC een onderdeel is van de werking van de cvo en associaties en gecontroleerd wordt door het extern kwaliteitszorgsysteem, moeten ze automatisch erkend worden als EVC-testcentrum. Dat betekent niet dat ze voor elk traject uit hun aanbod erkend moeten worden, maar bijvoorbeeld enkel voor die trajecten waarvoor ze expertise hebben opgebouwd. De operationalisering hiervoor moet nog verder uitgewerkt worden. Een bijkomend argument om de onderwijsinstellingen en associaties automatisch te erkennen als EVC-testcentrum is dat ze de EVC-vrager ook meteen het perspectief kunnen bieden op het behalen van een onderwijskwalificatie.

Uit de teksten kan niet met zekerheid afgeleid worden of de publieke opleidingsverstrekkers van het beleidsdomein Werk ook automatisch erkend worden als EVC-testcentrum. In elk geval geldt hier dezelfde vereiste: elke organisatie moet kunnen aantonen dat hij kwaliteitsvol werkt.

Bij de uitwerking van de procedure en de kwaliteitsvereisten voor de erkenning op organisatieniveau, moet er nagedacht worden of EVC-testcentra ook opleidingsverstrekker moeten zijn.

5.2.3 Macrodoelmatigheidstoets noodzakelijk

Voor de erkenning van EVC-testcentra wordt er een macrodoelmatigheidstoets voorzien. Het is voorlopig onduidelijk hoe deze toets zal uitgevoerd worden, maar die moet in elk geval beleidsdomeinoverstijgend gebeuren. Een beleid dat per beleidsdomein wordt geconcretiseerd, zal deze oefening bemoeilijken of onmogelijk maken.

⁶ Vlaamse Onderwijsraad, Algemene Raad. [Advies over de beleidsbrief Onderwijs 2016-2017](#), 24 november 2016, p. 6.

Daarenboven moet er ook een beleidsdomeinoverstijgende macrodoelmatigheidstoets worden ingevoerd voor het opleidingsaanbod. Die is nu niet voorzien, maar is wel noodzakelijk. Het heeft weinig zin dat te veel aanbieders dezelfde opleiding organiseren in eenzelfde regio. Er bestaat zelfs een risico dat het aanbod verschaalt als enkel de vrije markt speelt. Doordat enkel de meest rendabele opleidingen georganiseerd zouden worden door de opleidingsverstrekkers buiten onderwijs, worden die misschien niet langer in onderwijs aangeboden. De opleidingen die veel cursisten of studenten kennen, zorgen er momenteel voor dat onderwijsinstellingen ook opleidingen kunnen organiseren die misschien minder mensen aantrekken maar voor de arbeidsmarkt wel noodzakelijk zijn om in stand te houden. Door de strenge regelgeving voor erkenning en programmering voor opleidingsverstrekkers is deze situatie niet ondenkbeeldig. In elk geval vraagt de Vlor een kortere doorlooptijd voor de erkenning en programmering van nieuwe beroepskwalificerende onderwijstrajecten om sneller te kunnen inspelen op een wijzigende vraag naar opleidingen.

Bij de macrodoelmatigheid moet er steeds gestreefd worden naar een goede balans tussen een laagdrempelig en nabij kwaliteitsvol aanbod en een overaanbod.

De Vlor pleitte in zijn advies over de EVC-conceptnota al voor een goed evenwicht tussen een vraaggestuurde benadering vanuit de arbeidsmarkt en de noden van de gebruikers. Een EVC-beleid mag bijvoorbeeld niet enkel gericht zijn op knelpuntberoepen.⁷

5.3 Toezicht op trajectniveau

Op trajectniveau wordt er wel een kwaliteitstoezicht uitgewerkt. Dat kan per beleidsdomein verschillen, maar is gebaseerd op het gemeenschappelijk kwaliteitskader. De Vlor heeft hierbij een aantal specifieke vragen:

- Is het voor de onderwijsinspectie mogelijk om in te gaan op de vragen van andere aanbieders? Wie zal dit financieren?
- Hoe wordt er toezicht gehouden op de kwaliteit van de neutrale en onafhankelijke toezichtsorganen?
- Waarom kunnen private opleidingsverstrekkers kiezen aan welk kwaliteitstoezichtstelsel ze zich onderwerpen? De Vlor deelt dit principe niet en vindt daarenboven dat private opleidingsverstrekkers de kosten moeten dragen voor de erkenning.

5.4 Kwaliteitstoezicht gelijk voor alle opleidingsverstrekkers en EVC-testcentra

De Vlor gaf in het advies over de beleidsnota 2014-2019 twee elementen mee voor het GKK:⁸

- De kwaliteitsgaranties in het onderwijs en voor andere opleidingenverstrekkers moeten gelijkwaardig zijn;
- Het GKK mag geen bijkomend kwaliteitszorgstelsel worden naast andere vormen van interne en externe kwaliteitszorg.

⁷ Vlaamse Onderwijsraad, Algemene Raad. [Advies over de conceptnota 'Geïntegreerd beleid voor erkenning van competenties \(EVC\)'](#), 22 oktober 2015, p. 2.

⁸ Vlaamse Onderwijsraad, Algemene Raad. [Advies over de beleidsnota Onderwijs 2014-2019](#), 27 november 2014, p. 19.

Rekening houdend met deze twee vragen en met het feit dat het GKK een echt sluitstuk moet zijn van de VKS, moet de lat van het kwaliteitstoezicht even hoog liggen voor alle beroepskwalificerende trajecten binnen of buiten onderwijs. Daarom verwerpt de Vlor het model waar elk beleidsdomein zijn eigen kwaliteitstoezicht uitwerkt. De raad stelt een model voor waarin het kwaliteitstoezicht voor de beroepskwalificerende trajecten in onderwijs gebeurt zoals dat nu het geval is en dat het kwaliteitstoezicht voor de beroepskwalificerende trajecten buiten onderwijs gebeurt door een gezamenlijk team van toezichthouders van onderwijs en het betrokken beleidsdomein. Dit gemeenschappelijk toezicht biedt heel wat voordelen:

- een geïntegreerd beleid;
- een gemeenschappelijke kwaliteitsnorm;
- transparantie voor de gebruikers en de arbeidsmarkt;
- krachtig signaal dat EVC en kwalificaties die buiten onderwijs behaald worden, erkend worden door onderwijs;
- vertrouwen tussen de verschillende aanbieders wat leidt tot een vlotte wederzijdse erkenning – een echt sluitstuk voor de VKS;
- gemeenschappelijke expertiseopbouw en kruisbestuiving;
- geen bijkomende kwaliteitszorgsysteem voor de onderwijsverstrekkers;
- meer kans op samenwerking;
- het extern kwaliteitszorgsysteem in onderwijs krijgt het vertrouwen om de lijnen uit te zetten.

6 De grenzen van EVC-standaarden

De EVC-standaarden worden afgeleid van beroepskwalificaties en zijn de basis voor de beoordeling van de verworven competenties. Het recente verleden leert de Vlor dat heel wat keuzes die gemaakt worden in de uitvoering van de Vlaamse kwalificatiestructuur vroeg of laat doorwerken in het onderwijs. De Vlor vraagt daarom dat de EVC-standaarden geen enkele voorafname zijn op de werking van de beroepskwalificerende trajecten in het onderwijs. Het advies over de conceptnota EVC gaf hierbij al een aantal opmerkingen mee, die nu geactualiseerd zijn.⁹

In de standaarden wordt er aangegeven 'welke methodes aangewezen zijn om de competenties uit de beroepskwalificaties te beoordelen' (art.4§2), maar zou er niets gezegd worden over de te hanteren instrumenten. De Vlor vindt dat de standaarden zich moeten beperken tot de omschrijving van de te testen competenties. Het is immers naïef om te veronderstellen dat de bepaling van de assessmentmethoden onafhankelijk staat van de te hanteren instrumenten. De raad houdt dan ook vast aan autonomie op het vlak van evaluatie, ook voor EVC. De overheid kan wel een rol spelen in het ter beschikking stellen van gevalideerde instrumenten.

Daarnaast waarschuwt de Vlor ook voor een mogelijke impact van de EVC-standaarden op het onderwijs:

- In de standaarden worden er kerncompetenties geselecteerd uit de beroepskwalificaties. Die keuze zal naar alle waarschijnlijkheid ook een invloed hebben op de curricula van de arbeidsmarktgerichte opleidingen. In de standaarden wordt er immers een hiërarchie

⁹ Vlaamse Onderwijsraad, Algemene Raad. [Advies over de conceptnota 'Geïntegreerd beleid voor erkenning van competenties \(EVC\)'](#), 22 oktober 2015, p. 4-5.

ingesteld tussen de verschillende competenties. De samenhang met de processen van curriculumontwikkeling in het onderwijs is onduidelijk. In hoeverre zullen de EVC-standaarden de opmaak van standaardtrajecten, curriculumdossiers, opleidingsprofielen bepalen?

- Er is een risico op een verdere beperking van de ruimte voor vormgeving van het onderwijsproces, en in het bijzonder evaluatie. Dat is het geval als de standaarden heel nauwgezet gaan bepalen welke competenties getoetst moeten worden en ook de manier waarop er geëvalueerd moet worden, vastleggen.
- In het kader van een geïntegreerd kwaliteitskader voor beroepskwalificerende opleidingstrajecten zouden de standaarden als kwaliteitskader kunnen fungeren. Het gebruik van de standaarden zou ook kunnen opgelegd worden als een voorwaarde om als onderwijsinstelling erkend te worden voor het uitreiken van beroepskwalificaties. Dit zou nauw aanleunen bij een centrale toetsing voor beroepskwalificaties en moet absoluut vermeden worden.

7 Advisering over de uitvoeringsbesluiten

Aangezien dit advies over twee kaderdecreten gaat, worden er nog belangrijke beslissingen genomen via uitvoeringsbesluiten. De Vlor vraagt daarom om zeker advies te kunnen verlenen over een aantal uitvoeringsbesluiten.

Bij het EVC-decreet:

- de procedure voor de erkenning van EVC-standaarden;
- het model van bewijs van beroepskwalificatie, deelkwalificatie en competenties;
- de procedure voor de erkenningsaanvraag van EVC-trajecten.

Bij het GKK-decreet:

- de procedure voor de erkenningsaanvraag en de kwaliteitsvereisten op organisatieniveau;
- het model van bewijs van beroepskwalificatie, deelkwalificatie en competenties;
- de concretisering van de vier kwaliteitsgebieden in descriptorren en beoordelingsschalen.

De uitvoeringsbesluiten van andere beleidsdomeinen over GKK en EVC.

Mia Douterlungne
administrateur-generaal

Patriek Delbaere
wnd. voorzitter